

Program Bezpieczeństwo Energetyczne i Polityka Klimatyczna

Zagadnienia polityki klimatyczno-energetycznej w kampaniach wyborczych w wyborach samorządowych 2014

Opracowanie:

Patrycja Bytner, Krzysztof Książkowski, Olgierd Annusewicz

Ośrodek Analiz Politologicznych UW

Warszawa, grudzień 2014r.

Spis treści

Spis treści.....	2
Najważniejsze wnioski:.....	3
Metodologia	3
Udział tematów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej w ogólnopolskiej kampanii wyborczej przed wyborami samorządowymi	4
Udział tematów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej w lokalnych kampaniach wyborczych przed wyborami samorządowymi.....	4
Struktura poruszanych problemów.....	6
Przykłady dyskusji na tematy związane z bezpieczeństwem energetycznym i polityką klimatyczną, które stanowiły istotny element w kampaniach wyborczych	9
Jakość powietrza.....	9
Modyfikacja systemu grzewczego	10
Górnictwo.....	11
Budowa relacji z PKN Orlen w Płocku.....	12
Odnawialne źródła energii	13
Interesujące inicjatywy dotyczące bezpieczeństwa energetycznego i klimatu, które pojawiały się z kampaniach wyborczych	14
Podsumowanie.....	15

Najważniejsze wnioski:

1. Zagadnienia bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej nie były głównym tematem kampanii wyborczych.
2. W programach kandydatów i komitetów wyborczych pojawiły się ciekawe inicjatywy, które wiążą się z problematyką bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej.
3. Kandydatki i kandydaci w wyborach samorządowych odwoływali się do zagadnień klimatyczno-energetycznych w sytuacji, kiedy umożliwiały one redukcję wydatków jednostek samorządu terytorialnego oraz dawały nadzieję na innowacyjny rozwój.
4. Realizacja projektów łączących w sobie ochronę środowiska i korzyści finansowe dla mieszkańców gwarantowały reelekcję.

Metodologia

W badaniu zastosowano metodę jakościową polegającą na analizie wypowiedzi pisanych takich jak prasa oraz programy wyborcze zawarte w oficjalnych materiałach wyborczych prezentowanych przez kandydatów za pośrednictwem stron internetowych, ulotek oraz portali społecznościowych. Obszar badania ograniczono do zagadnienia polityki klimatyczno-energetycznej obejmując badaniem kandydatów na urzędy prezydentów 63 największych miast w Polsce. Punktem wyjścia analizy jest teza, iż kwestie klimatyczno-energetyczne nie stanowiły osi podziału politycznych na szczeblu lokalnym i polaryzacji społeczeństw ergo nie odegrały one kluczowej roli w wynikach wyborów samorządowych. Jednocześnie kwestie te pojawiały się sporadycznie w programach wyborczych niektórych kandydatów. Czasami projekty dotyczące energetyki i klimatu stawały się wyróżniającymi na tle samorządowej, lokalnej debaty przedwyborczej.

Udział tematów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej w ogólnopolskiej kampanii wyborczej przed wyborami samorządowymi

Bliskość dat wyborów samorządowych (odbywających się w pierwszej turze 16 listopada i w drugiej 30 listopada) zbiegających się z osiągnięciem porozumienia klimatyczno-energetycznego zawartego podczas obrad Rady Europejskiej spowodowało, iż politycy partii tworzących rząd nawiązywali do tego wydarzenia w mediach ogólnopolskich opisując wynegocjowane porozumienie jako sukces koalicji. Politycy opozycyjni, zgodnie z przewidywaniami krytykowali poczynione w Brukseli uzgodnienia. Niemniej jednak trudno uznać, że wydarzenie to miało wymierny, istotny wpływ na wyniki wyborów. Z jednej strony przyczyną tego zjawiska było zainteresowanie opinii publicznej w czasie kampanii innymi wydarzeniami, które przyciągały dużo większe zainteresowanie mediów ogólnopolskich (jak np. afera z udziałem trzech posłów PiS), z drugiej strony zaś stopień skomplikowania tego zagadnienia. Wreszcie – szczególnie w mniejszych miastach i gminach – to kwestie lokalne najczęściej polaryzowały samorządowe sceny polityczne.

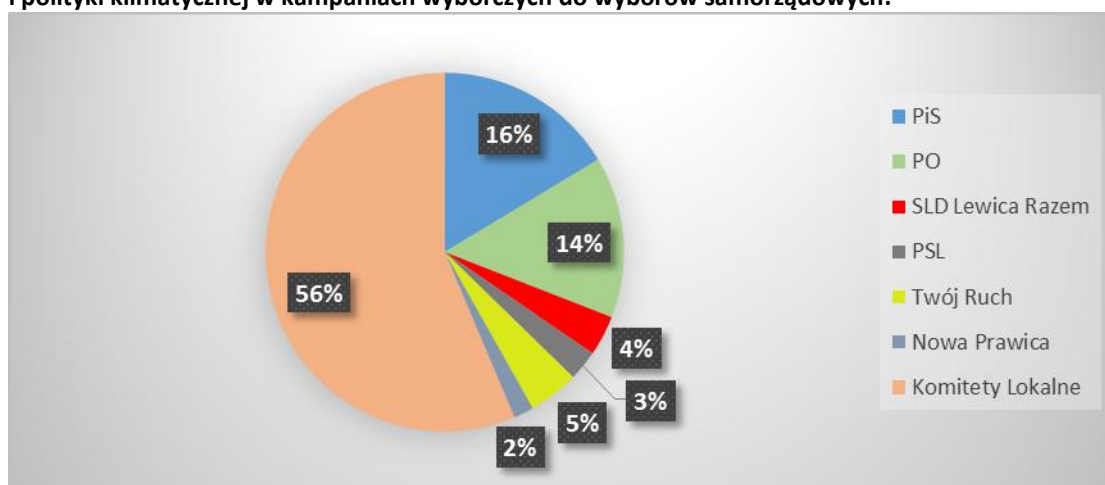
Udział tematów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej w lokalnych kampaniach wyborczych przed wyborami samorządowymi

Badanie programów wyborczych wykazało, że kwestie dotyczące problemów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej zostały poruszone przez **28,8%** kandydatów i komitetów, czyli **w 111 na 385** przeanalizowanych programów wyborczych¹.

¹ W analizie pominięta została kwestia tzw. ustawy śmieciowej oraz jej implementacji poprzez poszczególne samorzady lokalne.

Największe zainteresowanie analizowanymi problemami wykazywały lokalne komitety wyborcze. W grupie kandydatów i komitetów, które w swoich kampaniach podjęły tematykę bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej stanowiły one aż **56%**. Znacznie mniejszy udział miały one w kampaniach pozostałych komitetów wyborczych, spośród których najczęściej pojawiały się wśród kandydatów komitetów wyborczych Prawa i Sprawiedliwości (16%) oraz Platformy Obywatelskiej (14%).

Wykres 1. Udział komitetów wyborczych w grupie poruszającej problemy bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej w kampaniach wyborczych do wyborów samorządowych.

Źródło: opracowanie własne na podstawie analizy programów wyborczych kandydatów.

Trudno ocenić, czy poruszenie omawianej problematyki miało wpływ na wynik wyborów samorządowych. Niemniej jednak należy zauważyć, że w grupie przeanalizowanych 63 miast, kwestie bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej pojawiły się w kampaniach 24 zwycięzców wyborów, tj: Rafała Bruskiego (Bydgoszcz), Hanny Zdanowskiej (Łódź), Krzysztofa Chojni (Piotrków Trybunalski), Jacka Majchrowskiego (Kraków), Ryszarda Nowaka (Nowy Sącz), Janusza Kotowskiego (Ostrołęka), Arkadiusza Wiśniewskiego (Opole), Pawła Adamowicza (Gdańsk), Jacka Karnowskiego (Sopot), Marcina Zawiły (Jelenia Góra), Andrzeja Nowakowskiego (Płock), Czesława Renkiewicza (Przemyśl), Roberta Biedronia (Słupsk), Piotra Grzymowicza (Olsztyn), Witolda Wróblewskiego (Elbląg), Józefa Nowickiego (Konin), Piotra Krzystka (Szczecin), Damiana Bartyla (Bytom), Anny Hetman (Jastrzębie-Zdrój), Andrzeja Kotali (Chorzów), Adama Ramsa (Knurów), Zygmunta Frankiewicza (Gliwice), Pawła Silberta (Jaworzno) oraz Andrzeja Dziuby (Tychy).

Struktura poruszanych problemów

W przeanalizowanych kampaniach wyborczych komitety i ich kandydaci najczęściej miejsca poświęcili kwestiom termomodernizacji budynków użyteczności publicznej oraz przeprowadzenia ich audytów cieplnych i energetycznych. Podjęcie działań we wskazanym kierunku deklarowało 15% kandydatów spośród grupy, która w swych kampaniach zawarła tematykę bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej.

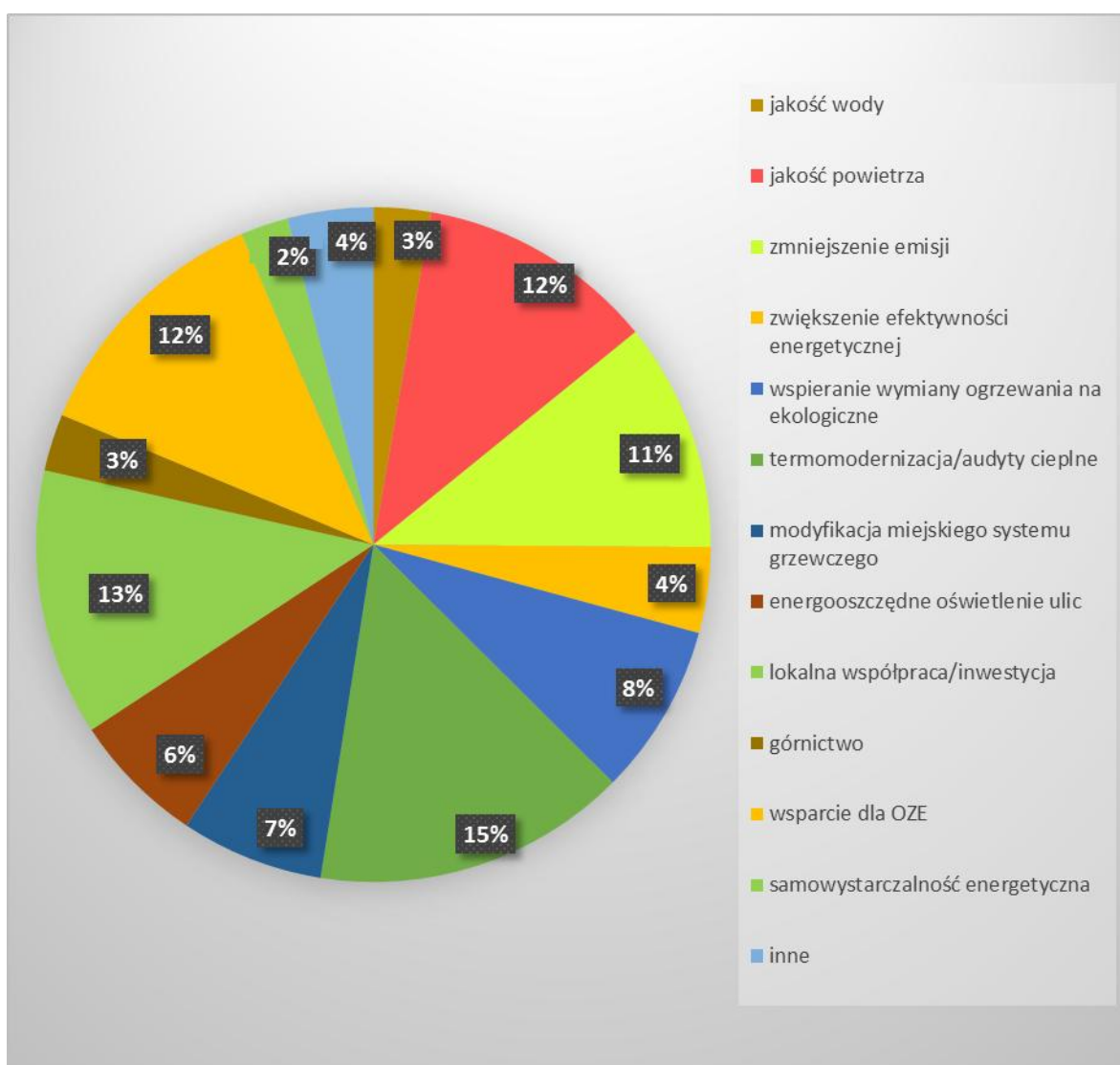
Na drugim miejscu znalazły się postulaty dotyczące lokalnych problemów bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrony środowiska (13%), które dotyczyły rozwiązania kwestii współpracy z istotnymi dla regionu przedsiębiorstwami oraz istotnymi pod omawianym kątem inwestycjami. Ten aspekt kampanii zostanie szerzej omówiony w kolejnych częściach opracowania.

Tematem, który pod względem częstotliwości poruszania zajął trzecie miejsce były kwestie związane z odnawialnymi źródłami energii (12% kandydatów), a w szczególności z budową systemów dofinansowania przydomowych instalacji fotowoltaicznych oraz zwiększenia udziału OZE w produkcji energii w analizowanych regionach. Wskazane deklaracje miały szczególnie duży udział w kampaniach we Wrocławiu, Toruniu, Chełmie, Białej Podlaskiej, Gorzowie Wielkopolskim, Piotrkowie Trybunalskim, Tarnobrzegu, Białymstoku, Suwałkach, Gdańsku, Koszalinie, Sosnowcu oraz Rudzie Śląskiej.

Istotnym punktem w tegorocznych kampaniach wyborczych do samorządów terytorialnych okazały się również kwestie związane z zapewnieniem dobrej jakości powietrza oraz zmniejszeniem emisji (odpowiednio 12% i 11%). Na problem ten zwracano uwagę szczególnie w takich miastach jak: Kraków, Bydgoszcz, Wrocław, Krosno, Sopot, Kalisz, Częstochowa, Jastrzębie-Zdrój, Katowice, Gliwice oraz Ruda Śląska. W wielu przypadkach, postulaty te powiązane były z propozycjami programów dofinansowania wymiany systemów grzewczych na ekologiczne. Niezależnie od nich, wspomniane inicjatywy były wskazywane w Nowym Sączu. Na uwagę zasługuje również postulat Ludomira Pencina (PO), kandydującego w wyborach w Piotrkowie Trybunalskim, który w swoim programie zawarł wprowadzenie zakazu wykorzystywania węgla kamiennego w instalacjach grzewczych.

Poza wskazanymi kwestiami, w samorządowych kampaniach wyborczych pojawiały się kwestie dotyczące: jakości wody, energooszczędnego oświetlenia ulic, zwiększania efektywności energetycznej, modyfikacji miejskich systemów grzewczych, samowystarczalności energetycznej oraz temat dotyczący sytuacji w sektorze górnictwa. Nie były one jednak w większości przypadków głównymi problemami społeczności lokalnych podejmowanymi w kampaniach wyborczych.

Wykres 2: Udział tematów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej w kampaniach wyborczych do wyborów samorządowych.

Źródło: opracowanie własne na podstawie analizy programów wyborczych kandydatów.

Udział poszczególnych tematów w kampaniach wyborczych komitetów nie był równomierny.

Lokalne komitety wyborcze, w zależności od regionu podejmowały wszystkie ze wskazanych powyżej tematów. W prezentowanych przez nich programach, największy udział miały kwestie związane z odnawialnymi źródłami energii, zapewnieniem czystego powietrza, postulaty termomodernizacji budynków użyteczności publicznej i inicjatywy lokalnych inwestycji oraz podejmowania współpracy na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej.

Największy udział w programach wyborczych kandydatów Platformy Obywatelskiej miała problematyka termomodernizacji budynków, zmniejszenia emisji oraz dopłat do ekologicznego ogrzewania i instalacji odnawialnych źródeł energii.

W programach wyborczych kandydatów Prawa i Sprawiedliwości najczęściej poruszano wątki związane z lokalnymi inicjatywami inwestycyjnymi na rzecz zapewniania bezpieczeństwa energetycznego, problemów górnictwa oraz termomodernizacji budynków. Znacznie mniej miejsca kandydaci PiS poświęcali OZE, zmniejszaniu emisji, dbałości o jakość powietrza czy wymianie systemów grzewczych na ekologiczne.

Kandydaci Twojego Ruchu oraz PSL skupiali się zaś głównie na wsparciu dla odnawialnych źródeł energii, marginalizując pozostałe tematy w debacie przedwyborczej. Z kolei się zaś w programach kandydatów SLD i Nowej Prawicy nie odnaleziono dominującego zagadnienia z zakresu bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej wokół którego budowano kampanie poszczególnych kandydatów. Poruszane problemy zależne były głównie od uwarunkowań lokalnych.

Przykłady dyskusji na tematy związane z bezpieczeństwem energetycznym i polityką klimatyczną, które stanowiły istotny element w kampaniach wyborczych

Jakość powietrza

Zanieczyszczenie powietrza oraz smog jest jednym z największych problemów **Krakowa** – w mieście tym wielokrotnie dochodzi do znacznego przekraczania norm dla pyłu zawieszonego. Nie dziwi więc to, że każdy z kandydatów na fotel prezydenta miasta w swym programie zawarł postulaty dotyczące dbania o czystość powietrza w mieście, a proponowane przez nich rozwiązania były poddawane analizie nie tylko na szczeblu lokalnym. Poszczególni kandydaci zawarli w swych programach następujące propozycje:

- Jacek Majchrowski – dofinansowanie wymiany pieców węglowych na ogrzewanie ekologiczne.
- Marta Patena – kontrola samochodów oraz urządzeń emitujących spaliny.
- Marek Lasota – rozbudowa sieci ciepłowniczej wpływająca na ograniczenie liczby gospodarstw korzystających z paliw stałych.
- Łukasz Gibała – rozbudowa sieci ciepłowniczej wpływająca na ograniczenie liczby gospodarstw korzystających z paliw stałych.
- Tomasz Leśniak – 1% budżetu miasta na termomodernizację domów jednorodzinnych i kamienic, stały fundusz na wymianę pieców.
- Konrad Berkowicz – poprawa stanu komunikacji miejskiej, która pomoże w walce ze smogiem.
- Sławomir Ptaszkiewicz – działania na rzecz czystości powietrza.

Problem jakości powietrza został również przywołany w znaczącym wymiarze kampanii **w Bydgoszczy, Katowicach, Piotrkowie Trybunalskim oraz w Rybniku**. W mieście nad Brdą był to element kampanii wyborczej: Marga Gralika (PiS), Małgorzaty Stawickiej (KWW Małgorzaty Stawickiej) oraz zwycięzcy wyborów Rafała Bruskiego (PO). W stolicy województwa śląskiego dbałość o jakość powietrza deklarowali Arkadiusz Godlewski (PO) oraz Jerzy Ziętek, który proponowali również wprowadzenie w mieście systemów monitoringu jakości powietrza. W Rybniku, kwestia jakości powietrza była poruszana przez Adama Fudaliego (Blok Samorządowy), Piotra Masłowskiego (Forum Obywatelskie Rybnika) oraz Jana Józefa Lubosa (RAŚ). W Piotrkowie Trybunalskim pojawił się zaś jeden z najbardziej radykalnych postulatów, jakim był projekt przedstawiony przez Ludomira Pencinę (PO), który zakładał wprowadzenie zakazu wykorzystywania węgla kamiennego w instalacjach grzewczych.

Modyfikacja systemu grzewczego

Temat ten był jedną w głównych osi dyskusji w debacie przedwyborczej **w Olsztynie** – pojawił się wprost w programach czterech z pięciu kandydatów na prezydenta miasta:

- Piotr Grzymowicz (KWW Piotra Grzymowicza) – budowa nowej elektrociepłowni miejskiej z modułem spalania paliwa alternatywnego.
- Iwona Arent (PiS) – podjęcie budowy dodatkowego źródła ciepła w oparciu o kapitały własne i środki zewnętrzne z zachowaniem 100% własności aktywów spółki przez Gminę Olsztyn.
- Czesław Małkowski (KWW Czesława Małkowskiego) – modyfikacja systemu grzewczego w mieście (pilne podjęcie rozmów z Michelin w sprawie przejęcia elektrociepłowni i włączenia jej w system MPC).
- Marcin Adamczyk (PSL) – działania na rzecz samodzielności energetycznej miasta.

Podobnie jak w przypadku Olsztyna, w **Opolu** zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego regionu było jednym z najważniejszych tematów dyskusji skupiającej się na sporze o dalsze losy Energetyki Ciepłej Opolszczyzny S.A. (ECO). W tym przypadku, czterech na sześciu kandydatów na prezydentów wprost wyraziło swoje poglądy w programach wyborczych:

- Marcin Ociepa (Razem dla Opola) – wstrzymanie prywatyzacji ECO.
- Jarosław Pilc (Twój Ruch) – sprzedaż ECO oraz przeznaczenie środków z niej pozyskanych na Funduszu Ekoenergetycznego, który pozwoli zainwestować w odnawialne źródła energii.
- Arkadiusz Wiśniewski (Opole na Tak) – wstrzymanie prywatyzacji ECO, pozostawienie pakietu większościowego w rękach miasta.
- Grzegorz Sawicki (PSL) – prywatyzacja ECO oraz przeznaczenie zysku ze sprzedaży na rozwój miasta.

Górnictwo

Problemy sektora górniczego od wielu lat są powracającym tematem dyskusji politycznych, co miało swoje przełożenie na lokalne kampanie wyborcze. W przypadku tematów dotyczących górnictwa, największy udział kandydatów deklarujących wprost w swoich programach działania na rzecz ochrony kopalń pochodził z Prawa i Sprawiedliwości. Był to m.in. niezwykle istotny aspekt kampanii wyborczej w **Rudzie Śląskiej** i **Piekarach Śląskich**. Z kolei w przypadku **Chorzowa**, w kampanii Andrzeja Kotali (PO) pojawił się, choć nie deklarowany wprost pomysł wznowienia wydobywania w kopalni Barbara.

W pozostałych przeanalizowanych programach wyborczych, odniesienie do problemów sektora górniczego nie było już tak bardzo wyraźne, lecz poruszano w nich kilka interesujących kwestii, m.in. w Bytomiu, Jastrzębiu-Zdroju, Knurowie oraz Jaworznie.

W **Bytomiu** najwięcej na temat problemów górnictwa mówił Damian Bartyła (KWW BiS), który deklарował minimalizację wpływu eksploatacji górniczej na powierzchnię przy jednoczesnym zachowaniu możliwości wydobycia przez KWK Bobrek-Centrum. Zbliżone postulaty można było zaobserwować kampanii Adama Ramsa (KWW Wspólnie dla Knuruwa) w **Knurowie**. Należy zauważyć więc, że wspomniany wątek, choć istotny dla społeczności lokalnych był w kampaniach pomijany. W analizowanych kampaniach praktycznie pominięto problem podjęcia współpracy pomiędzy kopalniami, a władzami miast na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony klimatu, czy komfortu życia mieszkańców.

W **Jastrzębiu-Zdroju** zaś, Janusz Buda postulował zacieśnianie współpracy pomiędzy samorządem, a Jastrzębską Spółką Węglową S.A. (JSW) w celu ochrony miejsc pracy. Ciekawą inicjatywą wykazała się również Anna Hetman, która zadeklarowała działania na rzecz współpracy JSW z Akademią Górniczo-Hutniczą w celu wypracowania sposobu wykorzystania metanu do ogrzewania budynków.

Budowa relacji z PKN Orlen w Płocku

Pojawienie się problemów relacji pomiędzy PKN Orlen, a miastem w kampanii wyborczej w **Płocku** nie jest zjawiskiem nowym, ani tym bardziej niespodziewanym. Jest to jeden z przykładów prób znalezienia rozwiązania dla złotego środka dla rozwiązania dylematu pomiędzy funkcjonowaniem spółki istotnej nie tylko dla gospodarki regionu, a jej wpływem na bezpieczeństwo energetyczne i ochronę środowiska w mieście. Stad też, temat PKN Orlen pojawił się w programach wyborczych czterech z siedmiu kandydatów na prezydenta:

- Andrzej Nowakowski (PO) – budowa stacji paliw, która obniży ceny na rynku lokalnym.
- Marek Owsik (Samorządni.pl) – współpraca z PKN Orlen w sprawie ograniczenia ilości transportów ropy przez mieszkalne dzielnice Płocka.

- Iwona Wierzbicka (KW Niezależny Płock) – współpraca z PKN „Orlen” w zakresie zaprzestania przewozów niebezpiecznych ładunków przez dzielnice mieszkaniowe Płocka.
- Marek Martynowski (PiS) – budowa stacji paliw oraz współpraca z PKN Orlen i innymi firmami w celu ograniczenia emisji.

Odnawialne źródła energii

Jak już wcześniej wspomniano, był to jednej z najczęściej poruszanych tematów związanych z bezpieczeństwem energetycznym, jednak w żadnym z analizowanych miast nie zdominował on debaty przedwyborczej. Niemniej jednak, w programach wyborczych można było zaobserwować zainteresowanie wprowadzeniem technologii odnawialnych do bilansu energetycznego regionów, a nawet upatrywanie w OZE szans na wzmocnienie niezależności energetycznej i obniżenie cen energii. Niepokoi jednak niewielki odsetek podawanych przez kandydatów konkretnych rozwiązań i programów dofinansowań oraz inwestycji. Najczęściej pojawiające się postulaty dotyczące OZE dotyczyły inwestycji w fotowoltaikę, a w szczególności:

- wykorzystywania funduszy UE dla budowy instalacji m.in. Aldona Wikorska-Świecka (Bezpartyjni Samorządowcy, Wrocław), Krzysztof Chojnia (Razem dla Piotrkowa, Piotrków Trybunalski);
- zwiększenie udziału OZE w lokalnym bilansie energetycznym: Mariusz Wieliczka (KWW Nasz Chełm, Chełm), Andrzej Czapski (AS-NMWD, Biała Podlaska), Maciej Szykuła (PSL, Gorzów Wielkopolski), Wojciech Błachowiak (PO, Przemyśl);
- budowa lokalnych programów rozwoju energetyki prosumenckiej: Wojciech Bernat (SLD Lewica Razem, Radom), Mirosław Milewski (Mazowiecka Wspólnota Samorządowa, Płock), Marek Waszkowiak (PiS, Konin);
- dofinansowanie przez miasto budowy instalacji fotowoltaicznych: Małgorzata Tarasiewicz (Mieszkańcy dla Sopotu, Sopot), Marian Janecki (Stowarzyszenie Wspólnota Samorządowa, Jastrzębie-Zdrój).

Interesujące inicjatywy dotyczące bezpieczeństwa energetycznego i klimatu, które pojawiały się z kampaniach wyborczych

MIASTO	KANDYDAT/KOMITET	INICJATYWA
Bydgoszcz	Małgorzata Stawicka (KWW Małgorzaty Stawickiej)	Zbudowanie <u>inteligentnego systemu zarządzania energią</u> w budynkach użyteczności publicznej (szkołach, przedszkolach, żłobkach, instytucjach kultury, DPS, urzędach)
Gdańsk	Paweł Adamowicz (PO)	Budowa <u>elektrowni na terenach portowych</u> , która ma w przyszłości zapobiegać brakom źródeł energii elektrycznej
Gliwice	Dariusz Jezierski (KWW Dariusza Jezierskiego)	Zainicjowanie i wdrożenie ponad-gminnych programów zmierzających do <u>rekultywacji Kłodnicy</u> w oparciu o środki finansowe z UE i potencjał naukowy (Politechniki Śląskiej)
Gorzów Wielkopolski	Tadeusz Jędrzejczak (KWW Jędrzejczak)	Nowy blok gazowo-parowy w Elektrociepłowni Gorzów
Jaworzno	Bogusław Śmigielski (PO)	<u>Rekultywacja Hałdy Piłsudski</u> i przeznaczenie tych terenów m.in. pod inwestycje w produkcje energii odnawialnej.
Koszalin	Anna Mętlewicz, (PiS)	<u>Biogazownia</u> – przetwarzanie odpadów komunalnych (również na bazie biomasy z użytków rolnych – trawa, siano, odpady drzewne itp. Środki pochodzące z biometanu przeznaczone na darmowe bilety autobusowe dla mieszkańców.
Opole	Marcin Ociepa (Razem dla Opola)	Budowa <u>fabryki samochodów elektrycznych</u> w oparciu o patenty uwolnione przez twórcę Tesla Motors Elona Muska.

Rybnik	Piotr Maślowski (Forum Obywatelskie Rybnika)	zakup <u>pojazdów elektrycznych, hybrydowych dla placówek miejskich w ramach wymiany taboru</u>
Słupsk	Robert Biedroń (Twój Ruch)	<u>Institut Zielonej Energii</u> , który będzie zajmował się rozwojem i wdrażaniem nowoczesnych technologii energetycznych (ze szczególnym uwzględnieniem energetyki wiatrowej). Stworzenie na Akademii Pomorskiej kierunku o nazwie Studia Zielonych Technologii

Podsumowanie

Trudno jednoznacznie ocenić, czy poruszenie problematyki klimatyczno-energetycznej miało wpływ na wynik wyborów samorządowych. Niemniej jednak należy zauważyć, że w grupie przeanalizowanych 63 miast, kwestie bezpieczeństwa energetycznego i polityki klimatycznej pojawiły się w kampaniach 24 zwycięzców wyborów.

Należy jednak zauważyć, że w kampaniach samorządowych nie mówiono o konieczności dostosowania gminy do zmian klimatu. Szczególnie jest to zastanawiające w gminach, które obecnie mają problemy z wodą wynikające z pogorszenia się bilansu wodnego w wyniku zmian środowiskowych.

Program Bezpieczeństwo Energetyczne i Polityka Klimatyczna OAP UW

Ośrodek Analiz Politologicznych Uniwersytetu Warszawskiego, jako niezależny akademicki ośrodek naukowo-analityczny rozpoczął realizację nowej inicjatywy związanej w obszar, który ma kluczowe znaczenie dla przyszłości Polski i całego regionu. Od kilku lat obserwujemy wzrost zainteresowania bezpieczeństwem energetycznym i zagadnieniami związanymi z polityką klimatyczną ze strony ugrupowań politycznych. Równocześnie jednak dostrzegamy, że debata publiczna na tematy związane z bezpieczeństwem i klimatem rozwija się w dwóch nurtach. Z jednej strony, żywą dyskusję na ten temat toczą specjaliści. Z drugiej, tematyka, często w wersji uproszczonej, przenika do debat prowadzonych za pośrednictwem mediów. Rodzi to poważne niebezpieczeństwo, zamknięcia tego dyskursu w ściśle określonych ramach.

Naszym zdaniem ważne jest, aby debata nie ograniczała się tylko do wąskiego grona specjalistów, a także, aby działania polityków nie ograniczały się do samej debaty podszytej interesami partyjnymi i perspektywą najbliższych wyborów. Dlatego Ośrodek Analiz Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego powołał w swoich strukturach Program „Bezpieczeństwo Energetyczne i Polityka Klimatyczna”.

Celem programu jest stymulowanie debaty publicznej, mobilizowanie instytucji politycznych do działania, a także zabieranie konstruktywnego, pozbawionego politycznego zabarwienia głosu w dyskusji w kwestiach związanych z bezpieczeństwem energetycznym i polityką klimatyczną. Pragniemy, aby w perspektywie kolejnych wyborów: samorządowych, parlamentarnych i prezydenckich, tematy te w znacznie większym niż obecnie stopniu znalazły się w spectrum zainteresowania polityków, mediów i opinii publicznej.

Zapraszamy na stronę internetową Programu Bezpieczeństwo Energetyczne i Polityka Klimatyczna OAP UW – bepk.oapuw.pl.

Ośrodek Analiz Politologicznych

OAP UW to niezależna organizacja, której misją jest propagowanie lepszego zrozumienia ważnych kwestii społecznych, gospodarczych i politycznych. OAP przyjmuje postawę ideologicznej neutralności, obiektywizmu i przestrzegania w swej działalności najwyższych standardów akademickich. Prowadzone badania mają służyć dobru wspólnemu i nie sprzyjają żadnej opcji politycznej.

Opracowane przez Ośrodek Analiz Politologicznych UW materiały i analizy są przygotowywane przez profesjonalistów krajowych i zagranicznych z uniwersyteckich ośrodków politologicznych.

Podstawowe zadania **OAP**, to:

- Identyfikacja bieżących problemów politycznych na polskiej, europejskiej i międzynarodowej scenie politycznej;
- Przedstawianie propozycji rozwiązań problemów politycznych;
- Wspomaganie wymiany idei i informacji między kluczowymi aktorami procesu politycznego.

Dla osiągnięcia założonych celów **OAP** realizuje:

- średnio- i długookresowe projekty badawcze krajowe i międzynarodowe, których wyniki podawane są do publicznej wiadomości;
- organizuje: konferencje, prezentacje, seminaria, spotkania tematyczne;
- prowadzi działalność edukacyjną organizując szkolenia i kursy skierowane do uczniów, studentów, młodych liderów politycznych, pracowników administracji.

Jednocześnie **OAP** – na prywatne zlecenia krajowych i zagranicznych instytucji i organizacji – opracowuje raporty, ekspertyzy i analizy oraz świadczy usługi doradcze w wybranych obszarach związanych z funkcjonowaniem polityki.